

אמוץ הרצון.

נג

כשמרגיש האדם שרצונו הוא רפוי, צריך הוא להתאמץ לחזקו בכל מיני אימוץ, כדי שיוכל להוציא אל הפועל כל דבר טוב, שחש טבעו מתאים לו, וטוב יותר לעסוק באימוץ כח הרצון, מלעסוק בפרטים של הטבות מוסריות. כמובן, בעת שעוסקים באימוץ הרצון, צריכים גם כן שלא לשכח מלעסוק בטהרתו ועדונו, ובהעלאת מדרגתו של הרצון אל הקדושה. אבל העסק היסודי אצל הקיימים בחלישות הרצון צריך להיות העסק בהגברת עצמיותו של הרצון על ידי עצות שונות טבעיות, מוסריות, שכליות, תורניות, ולא יירף משום עצה שתוכל להועיל למטרתה העליונה של אימוץ כח הרצון בכלל.

רצון

א. צריך שיתגדל הרצון בכלל ככתו השלם ואח"כ מפתחים אותו בקודש, ודרך החינוך הרגיל צריך להיות בין לגדולים בין לקטנים הגדלת הרצון והגברתו וצמצום טהרתו ותעופת האידיאליות שלו כאחת.